

Calea

CALEA

Titlul original: Der Weg

Tradusă cu permisiunea editurii „Verbreitung Heiligen Schrift”, 35713 Eschenburg, Germania

© by GBV 2003 (Ro) 10432 Der Weg

Calea

Imaginați-vă că vă petreceți vacanța într-o regiune absolut necunoscută dumneavoastră. Dacă v-ați rătăci în timpul unei drumeții prin pădure și dacă s-ar face întuneric, desigur v-ați gândi: „Cum să ies de aici cât mai repede posibil, cum să găsesc drumul spre casă?”

Un savant, care vorbește douăzeci de limbi, dar nu știe drumul, nu v-ar fi de folos. Nici un geolog, care v-ar putea spune exact din ce fel de componente este alcătuit terenul de acolo, dar care nu cunoaște regiunea, nu v-ar interesa. Peisajul unic în felul său și panorama amplă, precum și numele tuturor copacilor și al plantelor din jur vă vor lăsa indiferent, căci locul este periculos, sunt versanți abrupti și prăpăstii în care se poate cădea, fără să mai vorbim de eventualele întâlniri nedorite.

Un copil, care v-ar putea arăta drumul, v-ar fi de mai mult folos decât un profesor care nu știe drumul.

Așa cum v-ați fi putut rătăci prin pădure, dumneavoastră v-ați rătăcit sigur în viața spirituală. Nu vă aflați într-o pădure, dar totuși v-ați rătăcit. Căutați și căutați după liniște interioară, după pace cu Dumnezeu, dar nu cunoașteți calea. Cu ce vă alegeți dintr-o predică savantă sau din teorii frumoase? Simplele presupuneri nu vă dau siguranță.

Despre ce este vorba?

Un taxi mergea spre B. Pasagerul îl întrebă pe șofer:

Știți cine locuiește în această vilă frumoasă?

- Nu, spuse șoferul.
- Îl cunoașteți pe primarul din acest sat? Știți cine este preotul acestei biserici?

La toate întrebările, pasagerul primi un răspuns negativ. Puțin cam enervat, îl întrebă în cele din urmă:

- Atunci ce știți?

Șoferul taxiului replică scurt:

- Știu cum trebuie să conduc până la B.

Acest lucru era important. El știa drumul. Așa aleargă oamenii încoace și încolo cu tot felul de întrebări: „Puteți să-mi spuneți de ce a permis Dumnezeu ca omul să păcătuiască? De ce nu împiedică Dumnezeu războaiele? De ce permite ca așa de mulți oameni să moară de foame?”

Nu este treaba mea să vă explic de ce a permis Dumnezeu aceste lucruri. Dar pot să vă explic cum harul lui Dumnezeu vă poate face fericit.

Este datoria mea să vă arăt simplu și clar calea spre cer. Pot să vă spun aceasta așa de simplu și de limpede, încât să nu se strecoare nici o greșală. Și dacă dumneavoastră veți auzi aceasta, nu

Calea

veți mai avea nici o scuză sau cale de ieșire. Îmi permiteți să vă arăt calea? Domnul Isus, care a devenit Om adevărat și este în același timp Fiul lui Dumnezeu, spune fiecăruia: „Eu sunt calea.”

Singura cale

Domnul Isus este singura cale. Unii spun: „Fiecare poate face cum îi place; dacă faci tot ce-ți stă în puteri pentru a trăi cum se cuvine, e suficient. Doar Dumnezeu este dragoste!” Alții spun: „Dacă suntem sinceri, totul se va termina cu bine.”

Chiar dacă toți mincinoșii pot locui împreună, fără să se izbească unul de celălalt, adevărul nu tolerează lângă el nici măcar o minciună. Așa cum cerul și iadul nu pot fi unite, tot așa adevărul și minciuna nu pot merge împreună.

Cât de remarcabile sunt cuvintele din Sfânta Scriptură: „Oricine crede în El (Domnul Isus), nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu” (Ioan 3.18). „În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți” (Faptele Apostolilor 4.12).

Să trecem sub tăcere adevărul?

Domnul Isus este binevoitor față de oricine vrea să se lase ajutat de; El Mântuitorul stă la dispoziția omului zi și noapte. El spune adevărul, nu povestește minciuni, cu toate că oamenilor le place mai mult să asculte minciuna decât adevărul. A trece sub tăcere adevărul ar însemna a fi infidel.

Să presupunem că cineva calătorește de la București spre Iași considerând că va ajunge pe acest drum la Marea Neagră. Un altul calătorește de la București în direcția Arad și speră că va ajunge astfel în lume. Amandoi cred că merg în direcția bună.

Dar merg bine? Nu! Faceți-le un semn că trebuie să se întoarcă! Cu cât mai devreme, cu atât mai bine, căci, cu cât se ratacesc mai mult, cu atât mai mare va fi după aceea dezamagirea.

O cale înșelătoare

Se elogiaza tot felul de cai pentru a ajunge în cer. Una dintre acestea este calea care este asfaltată cu fapte bune. Învățătura că poți fi mântuit prin propriile merite are o multime de adepți.

Nu de mult timp am vorbit cu un căpitan al unui feribot și l-am întrebat în timpul discuției dacă speră să ajungă în cer.

- Cred că da.

- Aveți un temei pentru această presupunere?

Calea

- O, da, am fost întotdeauna cinstit și sincer, am de hrănit o familie mare și nu-i fac rău nici măcar unei muște. Dacă eu nu voi avea un sfârșit bun, atunci înseamnă că mulți oameni vor pieri.

- Da, de acest lucru mă tem și eu, dar doar acesta este temeiul pe care vă bazați?

- Merg și destul de regulat la biserică, iar copiii mei merg la școala duminicală și m-aș trezi la miezul nopții dacă ar trebui să ajut pe cineva în necaz. Nu ajung acestea?

- Nu! Desigur, acestea sunt bune în sine, dar prin ele nu faceți nimic cu privire la mântuirea dumneavoastră. Altcineva trebuie să intervină. Pentru aceasta a trebuit Domnul Isus să vină pe pământ.

- Oh, la aceasta nu m-am gândit.

Ce autoînșelare! Și aceste cuvinte se aud atât de la oameni simpli, cât și de la intelectuali. Aceștia zidesc pe ceea ce fac ei înșiși. Însă cu privire la aceasta, Domnul Isus a spus: „Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela, pe care L-a trimis El” (Ioan 6.29).

Toate faptele noastre bune sunt înaintea lui Dumnezeu ca o haină murdară (Isaia 64.6). Singura cale este: Domnul Isus, care, din cauza vinovăției și a păcatului nostru, a fost răstignit, care a săvârșit tot ce a fost necesar pentru a ne mântui. Lui trebuie să ne încredințăm în credință.

Încă o cale greșită

Mai există o cale care se întâlnește mult, și anume: parțial fapte bune și parțial har. Se spune: Ascultă de Dumnezeu! Dar pentru că se reușește așa de greu acest lucru, se crede că e necesară lucrarea celui mântuit pentru a completa ceea ce a făcut Domnul Isus.

Aceasta este o teorie veche: omul vrea să amestece faptele bune cu lucrarea lui Hristos. Dar pe această cale, nimeni nu va fi mântuit.

L-ați ajutat dumneavoastră pe Dumnezeu la crearea lumii sau a miliardelor de stele din Calea Lactee? Ați stat alături de El la întocmirea unui trandafir sau a unei insecte minuscule? Dacă nu, credeți că Dumnezeu are nevoie de ajutorul dumneavoastră pentru a vă mântui? Nici la creație și nici la nașterea din nou a unui om, Dumnezeu nu are nevoie de ajutorul dumneavoastră. Chiar și rugăciunea și citirea Bibliei oricât de bune ar fi ele în sine nu sunt un mijloc de mântuire.

Domnul Isus a plătit prețul de răscumpărare cu sângele Său. El a purtat singur mânia lui Dumnezeu asupra păcatului. Nu a fost acolo nimeni care să îl fi putut ajuta. Toți, care doresc să meargă pe acest drum al mântuirii, vor cânta în cer: „Tu ne-ai răscumpărat pentru Dumnezeu prin sângele Tău!” Conținutul noii cântări nu va fi niciodată: „Tu ne-ai răscumpărat, dar și noi am contribuit la aceasta.” Rugăciunea și faptele bune sunt într-adevăr recomandate în Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu pentru a fi mântuiți, ci ca roadă a mântuirii.

O a treia amăgire

Drumul spre cer nu constă din tot felul de ceremonii. Botezul și cina sunt pentru credincioși de o mare însemnătate, dar ele nu alcătuiesc calea spre Dumnezeu. Nici legile, oricât de desăvârșite sunt ele! Hristos, doar Hristos este calea. „Eu sunt calea” (Ioan 14.6), spune El. Domnul Isus este singurul Salvator pentru păcătoși, singura cale spre mântuire.

Nu vă bazați nici pe sentimentele dumneavoastră. „Am simțit cutare sau cutare lucru și astfel sunt plin de încredere că totul este în ordine cu mine.” Oh, acest lucru este periculos! Și totuși, foarte mulți se bazează pe sentimentele lor. Dar punctul de liniște adevărată nu este în noi înșine; adevărata temelie este Hristos.

Poate, cineva se va plânge: „am avut luni de zile lupte sufletești”, un altul va spune: „sunt așa de fericit că am primit un cuvânt din Biblie”, iar încă un altul: „am avut un vis frumos sau am văzut o lumină.” Dar toate acestea nu sunt Hristos și de aceea nici calea spre mântuire.

Problema păcatelor dumneavoastră trebuie să fie rezolvată, căci așa nu puteți apărea în fața lui Dumnezeu. Vina dumneavoastră trebuie înlăturată. Pentru aceasta însă, trebuie să vă îndreptați spre Dumnezeu și să-i recunoașteți vina. Numai atunci, Dumnezeu vă va ierta păcatele.

Dacă dumneavoastră veniți astfel la El, veți găsi prin lucrarea lui Isus Hristos pace adâncă. Atunci vă veți putea odihni deplin în Cel care a suferit și a murit la cruce pentru păcătoși.

Prea rău

Un om stătea în fața unei băi publice, dar nu se încumeta să intre. „Eu nu sunt potrivit pentru o baie.” Era negru ca un coșar. De ce se considera nepotrivit? El se considera prea murdar.

Probabil spuneți: „Știu că sunt vinovat, dar sunt prea rău ca să fiu salvat.” Dacă vă aflați în această situație, Cuvântul lui Dumnezeu vă asigură că tocmai dumneavoastră sunteți cel potrivit. Dumnezeu vrea să vă vină în ajutor, așa cum sunteți. Nici fiul pierdut nu a putut să se spele înainte de a merge la tatăl său. Vestea bună este: Isus îl primește pe păcătoși!

Întreaga cale

Englezul Richard Wever a făcut odată o călătorie, însă nu a mai avut bani pentru drumul spre casă. Din fericire, a întâlnit un prieten și acesta i-a dăruit un bilet de călătorie clasa întâi până în localitatea sa. Wever nu a trebuit să plătească nici un ban, a trebuit doar să folosească biletul care a fost valabil nu numai pentru călătoria cu trenul, ci și în continuare pentru călătoria cu vaporul. Mai târziu a întrebuit această întâmplare ca o frumoasă imagine.

Calea

„Așa m-a întâlnit Domnul Isus când nu am putut plăti călătoria spre cer. Isus mi-a spus că trebuie să am încredere în El, iar El îmi va da un bilet de călătorie clasa întâi pentru întreaga cale. Eu m-am încrezut în Isus Hristos, iar El a plătit.

Pe mine nu m-a costat nimic, dar El a plătit cu sângele Său. Niciodată nu voi avea nevoie de un alt bilet. Unii sunt de părere că trebuie tot mereu să-și cumpere un nou bilet. Le este teamă că altfel nu vor sosi la destinație.

Dar nu, biletul e valabil pentru întreaga cale! Nu depinde de mine, ci de ceea ce a făcut Hristos. În călătorie, nimeni nu mi-a spus: «Richard, tu ești doar un miner, locul tău nu este în compartimentul de clasa întâi, ieși!» Iar dacă cineva ar fi spus așa ceva, atunci i-aș fi arătat biletul. Așa mi s-a întâmplat cu conductorii de tren. Ei m-au întrebat: «Putem să vedem biletul dumneavoastră?» Li l-am arătat. Nici măcar o dată nu m-au măsurat din cap până-n picioare, căci cum arătam, nu conta. Biletul era suficient."

Dacă Hristos Se numește „calea”, cu aceasta nu spune numai „singura cale”, ci și „întreaga cale”.

Calea desăvârșită

Hristos nu este numai singura și întreaga cale, ci și calea desăvârșită. Dacă vrei să mergi cu un tren, trebuie să mergi mai întâi la gară. Dar Hristos este calea spre cer exact din locul unde sunteți dumneavoastră acum; nu trebuie să mai faceți nici măcar un pas fără El. Prin credința în Mântuitorul, aceasta însemnând în timp ce vă încredeți în El, veți fi salvat. El este calea desăvârșită. El este aici, aproape de dumneavoastră. EL ESTE CALEA.

O invitație!

Imaginați-vă că cineva dintr-un cartier săracăcios primește o scrisoare importantă. Ea poartă sigiliul împăratului. El citește: „Prin prezenta sunteți invitat să veniți imediat în palatul meu, așa cum sunteți pentru a primi de la mine personal o favoare.” Să fie scrisoarea adevărată sau să fie o glumă?

Merge cu ea la un prieten care pricepe mai mult din astfel de documente. El se uită la scrisoare și spune că așa este cum stă scris.

- Ce mă sfătuiești?
- Desigur, să mergi, doar ești invitat!

Omul se gândește: „Mai întâi să mă spăl și să mă aranjez!” Dar nu, acolo scrie: „Veniți imediat, așa cum sunteți.”

Soției i se pare aceasta foarte ciudat, dar el pleacă în hainele de lucru.

Când ajunge însă la palat, portarul îl întreabă ce vrea.

Calea

- Am venit să-l vizitez pe împăratul.

- Să-l vizitați pe împăratul? Ce v-a trecut prin minte? Cine vă dă dumneavoastră dreptul să apăreți aici?

- Eu nu am nici un drept; am venit, pentru că am fost invitat, așa cum se poate deduce din această scrisoare.

Atunci, portarul îi spune pe un ton prietenos:

- Dacă împăratul v-a invitat, puteți trece.

Pe un culoar al palatului îi arată scrisoarea încă unul slujitor al casei și este condus într-o cameră. În timp ce îl așteaptă pe împăratul cu inima bătându-i tare, se gândește: „Dacă aș fi rămas acasă!” Apoi încearcă să-și formuleze câteva propoziții pentru a bolborosi o scuză că a venit, Dar ușa se deschide, împăratul intră și el uită să spună vreun cuvânt, căci împăratul îl copleșește imediat cu binefaceri.

Nu înțelegeți? Dumneavoastră sunteți omul sărac, numai că dumneavoastră sunteți mult mai sărac decât acel om, iar Împăratul împăraților este mult mai bogat decât cea mai mare maiestate de pe pământ.

În această clipă Hristos este singura întreaga desăvârșita cale.

El este în această clipă calea și pentru dumneavoastră. Indiferent cine sau unde sunteți, HRISTOS ESTE SINGURA CALE SPRE MÂNTUIRE.

Și prin această cârticică vă spune: „***Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.***” Ioan 14.